

SLOVENSKI NAROD.

Ishaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vsa leta 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za eden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vsa leta 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kakor poština znaša.

Za ostanila plačuje se od četiristopne pet-ovrste po 6 kr., če se ostanila jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr. če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvole frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnništvo je v Rudolfa Kirbiša hiši, Gledališka stolba.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, ostanila, t. j. vse administrativne stvari.

O notranjskeji volitvi.

Iz Pulja 9. decembra. [Izv. dop.]

Volitev notranjska v dež. in drž. zbor je dovršena, in sicer dovršena v veliko čast Notranjskeji. Ne smemo namreč gledati samo na razmerje v Postojni in Logatci oddanih glasov, ker se marsikakega posamičnega volilnega moža z različnimi uplivi lahko nagne na to ali ono stran — temveč uvaževati moramo vse pojave javnega našega političkega življenja, ceniti moramo vse o tej priliki iz Štajerske in s Primorskega došle glase — in ako to storimo, reči moramo, da je večina postojisko-logaških volilcev izrazila voljo ogromne večine naroda slovenskega. Klub narodnih poslancev pa lahko z mirno vestjo trdi, da je imel za sabo javno mnenje. Obžalujemo pa prav od srca, da nekateri krogi mej nami ne morejo in ne morejo opustiti neke mržnje do vsake, mlade in če tudi še toliko obetajoče moči, ker v svojem strahu slutijo za vsakim mladim človekom nepoboljšljivega liberalca in neizprosljivega protivnika svete naše vere. Kaj čete, niti naš zlati, naš jedini Gregorčič ni se mogel izogniti takemu očitanju, tudi njega je doletela jednaka usoda. Ne vedo-li gospodje, ki vendar pravijo, da ljubijo svoj rod slovenski — in smo o tem prepričani, da ga res ljubijo — ne vedo-li, koliko nadarjenih močij vseh tedr razmer obupa, koliko talentov zamori njihova, nikakor opravičena taktika?

Da je protikandidat Ferjančičev uzoren uradnik, plemenit človek, blaga duša, kakor jih je malo, vse to podpisemo tudi mi drage volje od besede do besede. A v političkeji borbi je s temi, sicer zlatimi lastnostmi naše stvari ubogo malo pomagano.

Ali za Boga, kaj vas skušnija še ni izučila? Kdo bi si upal trditi, da neso naši Hohenwarti, Windischgrätz, Goedli itd. osobno poštenjaki od nog do glave?

In tudi zmožnosti in talenta jim ne manjka; avtoriteta so v parlamentarnem življenju avstrijskem. In vendar kako bore malo so dosegli — in tudi malo poskušali doseči ti gospodje za narodno slovensko stvar, za volilce svoje, v primeri z žrtvami, ki jih je položila delegacija naša na altar sedanje vlade.

Poleg zmožnosti in talenta treba je železne

eneržije in nekoliko — brezobzirnosti. S cinizanjem in onim nesrečnim štetjem po gumbih „bi, ali ne bi“ — se prav čisto nič ne doseže. Le denite na tehtnico uspehe dalmatinskih poslancev — katerih je vendar po številu manj, nego naših — in denite potem naše uspehe, potem pa bode te deli, koliko smo mi lažji, kako bode naša stran tehtnice vzletela kvišku. Oni vedo, kaj hočejo, oni imajo precizovane zahteve svoje, in te zahteve zastopajo pred svetom in vlado, odločno in pogumno. Pri nas pa je bilo do sedaj narobe v navadi: jeden korak naprej, dva nazaj!

Vsak volilec, ki je vse to dobro premislil, moral se je odločiti za Ferjančiča, osobito pa so vsi Slovenci izven Kranjske srčnim zadovoljstvom pozdravili izid te volitve, ker vedo, da je Ferjančič izborna akvizicija za našo vseslovensko idejo.

C—t—č.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 13. decembra

Koroškemu deželnemu zboru došla je peticijska, da bi se omejila svoboda ženitve, katero je podpisalo nad 100 občin.

Tirolska še do dandanes ni imela deželnega šolskega zakona, ker je deželni zbor zavrgel vselej vladno predlogo, vlada pa ni hotela priporočati takega šolskega zakona sankciji, kakeršnega bi sklenil deželni zbor. Letos je vlada predložila predlogo šolskega zakona, o katerem je upati, da bode vsprejeta, ker daje katoliškeji cerkvi jako velik upliv na šolstvo. V krajnih, okrajnih in v deželnem šolskem svetu imeli bodo cerkev, šola in prebivalstvo svoje zastopnike. V krajih z mešovitim prebivalstvom morata obe narodnosti, nemška in italijanska, imeti svoje zastopnike, ravno tako tudi v deželnem šolskem sovetu. Najnižja učiteljska plača bode 200 gld., in sicer za podučiteljice na ljudskih šolah, najvišja 800 gld., kolikor bodo dobivali učitelji meščanskih šol. Učitelji bodo imeli tudi prosto stanovanje in kurjavo ter bodo smeli opravljati tudi cerkovnikov službo.

Vnanje države.

Bolgarska deputacija je v petek bila vsprejeta pri ruskem veleposlaništvu in se je ondi mudila samo dvajset minut. Knez Lobanov se je izrazil, da je ni oficijalno vsprejel. V Peterburgu po njegovem mnenju ne bode vsprejeta, vendar hoče on vprašati rusko vlado. V dveh ali treh dneh prišel bode odgovor. Ker ni misliti, da bi jo vsprejel car

ali pa minister Giers, bode delegacija pot v Peterburg najbrž opustila, če tudi nekateri listi pišejo, da delegati vsekako odpotujejo v Peterburg in bodo po uplinskih osebah v ruski stolici skušali izprostiti avdijenco pri carji ali vsaj vsprejem pri ministru Giersu. — Turški veleposlanik Saadulah-bej je kaj prijazno vsprejel bolgarsko deputacijo. Izrekel se je, da bi Turčija želela, da Bolgari volijo kneza mingrelskega, usiljevala ga pa jim ne bode. Deputati so mu pa razložili, da Bolgari kneza Dadjana ne morejo voliti.

V **Bolgariji** se nadaljuje agitacije za kneza Aleksandra. Zlasti oficijozna „Nezavisima Bolgarija“ ga vedno proslavlja. V jednej zadnjih številki piše, da le knez Aleksander bi mogel izvršiti zgodovinsko nalogo Bolgarije in voditi deželo po potu napredka. Ljubezen in udanost knezu Aleksandru poganja vedno močnejše korenine mej narodom. Če bi tudi volili družega kneza, Aleksandra ne bomo pozabili, ker spominjali se ga bomo slednje leto ob narodnem prazniku. Kakor koli naj preišljujemo stvar, povrat kneza Aleksandra bode neizogiben. Novega kneza čaka huda osoda in se ne bode mogel obdržati. Tako pač pišejo le podmičena peresa.

„Pol. Corr.“ piše iz Peterburga, da je napačna misel, da vlada zastran Bolgarije kako nasprotje mej ruskim carjem in Giersom. Sem ter tja se pokaže res razno mišljenje mej njima, kar je naravno pri osebah, ki sta tako različnega temperamenta, kakor car Aleksander in Giers, toda to je brez pomena. Nekateri so sklepali, da se car in Giers dobro ne sporazumeta, iz tega, da Kaulbars, ko se je vrnil iz Bolgarije, ni obiskal Giersa, ampak je odpotoval naravnost v Gačino. Temu je pa iskati uzroka le v tem, da si je generalu Kaulbarsu pri ljubila misel, da v Bolgariji ni zastopal ruske vlade, katere instrukcije je večkrat prekorajčil, ampak le carja. Vsprejem Kaulbarsa bil je le nekaka demonstracija proti govorom nekaterih evropskih državnikov, ki so grajali rusko politiko. Sicer je pa car Kaulbarsa kaj hladno vsprejel. Dober dokaz, da Giers postopa v sporazumljenju s carjem, je odpoklicanje ruskih zastopnikov iz Bolgarije, čemur je gotovo moral car pritrditi. Giersov upliv bil je dovolj silen, da je odvrnil okupacijo Bolgarske in druge krajne korake Rusije.

Novo **francosko** ministerstvo je takole sestavljeno: Goblet, predsedstvo in notranje zadeve; Dauphin, finance; Burdeau, nauk; Sarrieu, pravosodje; Boulanger, vojno; Aube, pomorstvo; Granet, pošte in brzojav; Lockroy, trgovino, Millaud, javne stavbe; Ricard, poljedelstvo. Ministra za vnanje za dve Goblet ni mogel dobiti in bode sam začasno vodil to ministerstvo.

Komisija **nemškega** državnega zbora hitro nadaljuje posvetovanja o vojaškeji predlogi. Vladni

LISTEK.

Potopisne arabeske.

(Druga serija.)

XIV.

(Konec.)

Toda, gospod urednik, ni čudo, da je Slovenstvo tu v Mariboru tako propalo! „Ko so ljudje spali, prišel je sovražnik ter zasejal ljuliko mej pšenico,“ te besede sv. pisma uresničile so se, žalibog! tudi tukaj. In sovražnik naš je vedel porabiti to našo zaspanost in popustljivost!

In to se mora priznati: Mariborčanje so mnogo storili za razširjenje in olepšanje svojega mesta!

V teku kratkega četrtsotletja povečalo se je Mariborsko mesto za dobro polovico in prebivalstvo njegovo je naraslo za kakih pet tisoč duš... Pa uverite se o tem na svojo oči! Takoj pri urodu s kolodvora v mesto, zunaj v „Graškem predmestju“ vsprejmejo Vas na mestu nekdanjih koč lepe, moderno vzgajene hiše. Pri slovenski cerkvi, pred bivšim Brandisovim gradom prostira se na mestu

nekdanjega smrečja plani „Zofijin trg“. Okrog te srednjeveške zgradbe razvija se zdaj moderno mestno življenje. Na severni strani, kjer so pred dvajsetimi leti zevali grajski prekopi, dviga se danes veličastno poslopje velike rejčke, pred katero je umetno nasajen park s krasnim spomenikom pomorskega našega junaka, admirala Tegetthofa, porojenega Mariborčana. Za rejalko proti zapadu gori do pokopališča, nastal je v tem časi nov predel mesta s trovrstnimi ulicami, kjer se Vam predočujejo zgolj nove, v modernem slogu izvršene stavbe. Na desno gori proti „trem ribnjakom“ se širi košati mestni park z umetnimi nasadi, mej katerimi jedva spoznate nekdanji grajski kostanjev drevored. Tu spredaj na južni parkovi livadi postavili so Mariborski Urgermani tisti cesarja Jožefa spomenik, katerega jim je podaril brat bivšega njihovega župana, dr. Otmar Reiser za demonstracijo zoper neljube njim Slovence. Na severnem voglu parka stoji visokostasna podoba nadvojvode Ivana v gorenještirski obleki... Krenete ondi ob Brandisovi pristavi gori na solčni hrib k tako imenovani piramidi, kjer je nekoč stal mogočni Mariborski tabor

„... vor mehr als tausend Jahren gegen Hunnen, Wenden (!) und andre Feindesschaaren“, razgrne se pred Vami prediven razgled po vsem Mariboru in prelepi njegovi okolici.

Maribor Vam leži kaj slikovito razvrščen tu na levem obrežji Drave. Iznad pisane skupine njegovih hiš dviga se ponosno visoki zvonik stolne cerkve. Okrog mesta se prostira čarovita okolica, ubrana v dražestno pokrajinsko sliko, katero objemlje širni okvir valovito obrisanega hribovja. Tu na severni strani mesta vrstijo se v premi potezi od zapada na iztok prisojni holmi slovenskih gor. Onostran Drave na jugozahodu kipi v podnebje mogočno Pohorje, obsenčeno s košatimi gozdi. Mej njim in tostranskim hribovjem odpira se v globoki perspektivi vijugasta dolina, po kateri vali Drava deroče svoje vodovje. Ob iztočnem Pohorjem vznožji navzdol razgrinja se plano Dravsko polje tja do podbrdja Macelskega pogorja, v katerem se odlikujejo po smeli svoji visokosti trije znameniti vrhovi: Boč, Rogaška gora in Ivanščica...

Utiš te predivne pokrajinske slike je toli očarljiv, da se je ne morete nagledati. In ko obrnete

nasprotniki bi radi dokazali, da sta nemška in avstrijska vojska boljši, nego jih slika vojni minister, francoska in ruska pa ne tako strašni. Od vladne strani se pa dokazuje potreba povišanja vojske. Te ugovore je dobro in stvarno pobijal major Habering in navajal zanimive podatke. Nemška in francoska vojska sta skoro jednaki, ruska je malo močnejša. Kakor se je pri nekeji priložnosti izjavil ruski vojni minister Vanovskij, pripravlja se Rusija za boj z Nemčijo, Avstrijo in Romunsko in je po tem uredila svojo vojsko. 1883 leta se je ruska vojska zdato pomnožila. Naravno opolčenje je že Rusija tudi organizovala. Železnice je mnogo zgradila, ki bi jej koristile v boji z Avstrijo in Nemčijo. Plevna bi sedaj ne bila več mogoča.

Dopisi.

Iz Trsta 10. decembra. (Pritožba do c. kr. poštne vodstva v Trstu.) Slavno c. kr. poštno vodstvo bi moralo pač na to gledati, da bi vsaj glavni njegov urad spoštoval ravnopravnost vseh avstrijskih narodov v Primorskeji. Danes sem dvakrat na glavni pošti zahteval voznih spremnic s slovenskim napisom (seveda poleg nemškega teksta.) Dopoldne me je c. kr. poštni uradnik odpravil, da jih nema pri rokah; naj le dojdem popoldne in dobodem jih. Prišedši zvečer sem znova zahteval slovenskih voznih spremnic. C. kr. poštni uradnik — bil je drug — pa začne trditi in se repenčiti, češ, takih listov tukajšnja pošta ne prodaja, ampak le nemške in italijanske! Zaman sem ugovarjal, da sem jih bil meseca avgusta kupil cel zavitek vkup samih slovensko nemških. Nemamo jih, nemamo jih, — je le tiščal c. kr. uradnik ter silil italijansko-nemške vozne spremnice. „Es ist ja gleichgiltig“. Slavno c. kr. poštno vodstvo naj le svojega uradnika pouči, da za nas Slovence ni vse jedno, ali dobimo slovensko-nemške vozne liste ali pa samo italijansko-nemške. Ko bi c. kr. poštni uradniki vsi naški znali, bilo bi res vse jedno, a ker naški ne umejo in večinoma umeti nečejo, upirajo se ti celo lahko vsprejemati italijansko-nemške ali nemške vozne liste, če s napis napravil slovenski. Posledice prepuščam slavnemu občinstvu in c. kr. poštному vodstvu. Dalje prej omenjeno ravnanje močno žali zagotovljeno nam ravnopravnost. Sl. c. kr. poštno vodstvo pač dobro ve, da njega delokrog obsega Primorje in Kranjsko, t. j. dve deželi s priznano slovensko narodnostjo. In tudi mesto Trst je take mesto, kjer je kljub italijanskim Slovenozrcem zadnje številjenje pokazalo še 30.000 Slovencev! In vseh nas je gotovo še dvakrat do trikrat toliko. Zato naj sl. c. kr. poštno vodstvo skrbi, da bode v bodoče vsaj glavna pošta imela tudi slovensko-nemške vozne spremnice na prodaj. Saj ne beračimo zanje, saj jih moramo plačati. In ker so postavno in upravno priznane in upeljane, naj c. kr. poštno vodstvo ne drži zaprtih v železnih skrinjah, temveč naj jih ima vsak trenotek na razpolaganje kupujočega občinstva. Ta bičana neprilika je tudi zakrivila, da sem še zadnjič dobil poštne vozne spremnice s kolekom od leta 1881. Prav naravno, da tu zastajajo, ker jih v skrinje zaklepate in jih v svoji mržnji proti vsemu slovenskemu nečete prodajati. Ali jih ministerstvo daje zato natiskavati, da bi jih vi neprodane v Beč vračali za papirnične stope!! Druzihi nadostvatkov pri tukajšnji c. kr. pošti danes nečem naštevati, priporočam pa napomneno nepriliko častitemu gospodu Nabergoju in drugim sloven-

skim državnim poslancem; pri bodoči obravnavi državnega proračuna imeli bodo priložnost opozoriti, kako slavna Tržaška pošta narodno ravnopravnost spoštuje. Vigilantibus jura!

Naroden slovenski trgovec.

Iz Gorice 10. decembra. (Deželni zbor. — Kolera.) Tudi naš deželni zbor je bil včeraj odprt s svetlo mašo ob 10. uri, kateri je sledila prva formalna seja, ki je trajala le malo časa. Popoldne ob 4. uri bila je že druga seja, na dnevnem redu so bile volitve v različne odseke. Tudi to ni dalo mnogo dela, radi tega so se gospodje poslanci razšli kmalu ter se zberejo zopet h tretji seji v torek 14. t. m. Glede druge seje je omeniti, da nas je prav prijetno iznenadilo postopanje gospodov poslancev na levi. Še lani so se italijanski poslanci protivilo slovenski večini v odsekih in sicer celo tam, kjer se nikdo ne bi bil tega nadejal; a letos postopali so prav nasprotno. Sami so ponudili in brez ugovora volili naše poslance v odseke tako, da so Slovenci v nekaterih odsekih v večini, dočim predseduje pa Slovenec v onih odsekih, kjer imajo Italijani večino. Ne vemo, kako bi si to tolmačili, so li gospodje od nasprotne stranke postali v teku jednega leta res tako pravični, ali tiči za tem grmom kakšen poseben zajec. Chi vivrà verrà!

Glede kolere v našem mestu moram svoje zadnje poročilo deloma preklicati. Zbolel je bil v blaznici milosrdnih bratov le jeden mož na simptomih kolere podobnih, toda „fama eundo crescit“ in iz jednega bilo jih je drugi dan že pet. To se je uradno preklicalo, a izvestno je, da je nek Slokar na kolero ali kolerini zbolel, vendar ni umrl in je že iz nevarnosti. Včeraj je pa v isti sobi zbolel 27 letni blazen iz Furlanije z enakimi simptomi in v noči zopet še jeden. Slokar in označena dva blazna sta bila prenešana v vilo Candutti, kjer je sedaj lazaret za kolerozne. Pri tej priliki pripetilo se je, da ni hotel lastnik imenovane vile dovoliti, da bi se njegova hiša v ta namen porabila, in magistrat je siloma v hišo udril. Zopet pravda! — Toliko v naglici, več prihodnjic.

Iz Celja 10. dec. (Slovenski otroški vrtec.) Kakor je bilo že v „Slovenskem Narodu“ brzojavljeno, izpolnila se je nam Celjskim Slovencem dolgo gojena želja, namreč da dobimo slovenski otroški vrtec, da se ponemčevanju tam pride v okom, kjer je to najbolj uspešno, pri malih otrokih. Rodbinske razmere donašajo večkrat, da se nauče otroci tega ali onega slovenskega očeta, narodnjaka, prej nemški kakor slovenski, ali pa celo samo nemški. Drugi je prisiljen svoje otroke dati v nemški otroški vrtec, ker nema nikogar, da bi doma vedno mogel na nje paziti. In v nemškem otroškem vrtu hitro se navadijo, se nemški spakovati. V teh razmerah tiči večinoma uzrok one žalostne prikazni, ki se pa sicer hvala Bogu polagoma redkeje nahaja, da otroci narodnjakov slovenski ne znajo, ali pa le slabo slovenski govore.

Z odpretjem slovenskega otroškega vrtca zboljšalo se bo pri nas v velikej meri; čegar otroci ne bodo sedaj najprej dobro znali slovenski, za tega ni opravičenja. Zato naudaja odpretje slovenskega vrtca vse zavedne domoljube tukaj z iskrenim veseljem!

Ovir bilo je neprimerno mnogo. Pa žilava volja premaga ovire in tudi tukaj dognala je prilično

hitro do uspeha. Najvažnije vprašanje bilo je: „soba in vrt“. V družih mestih bi to vprašanje bilo lahko rešiti; ne tako tukaj.

Prvič bi se dotični uradi gotovo nad vsako malenkostjo spettkali, da se vrtec zabrani ali vsaj njega otvoritev zavleče, torej treba bilo prostora najti, na katerih iz ozirov šolske higijeje ni nobene pege. Drugič treba bilo v poštev vzeti, da si marsikateri meščan, če bi tudi imel primerno hišo, upal ne bi zaradi vladajočega terorizma naših kulturnošcev nje nam v to svrhu v najem dati. Ne bi preostajalo torej skoro družega, kakor zidati. Tega pa gnotue razmere ne bi dopuščale, ter tudi ne bi bilo mogoče tako kmalu vertca odpreti. Da se je to vprašanje zaradi šole ugodno rešilo, treba je bilo mnogo pisarenja, mnogo potov. Vozili so se gospodje predsednik, tajnik in blagajnik naše podružnice sv. Cirila in Metoda zaradi tega v Maribor, potem je g. predsednik te podružnice šel še opet v Maribor. Konečno doseglo se je, da nam je prisloščilo katoliško podporno društvo, in častite šolske sestre, ki tamo poučujejo, odstopile so nam rade volje od svojega stanovanja potrebno sobo. Hvala jim za to!

Drugo važno vprašanje bilo je: vrtnarica, ki je za to v slovenskem jeziku izprašana. Tudi to vprašanje se je po dolgih neprilikah ugodno rešilo.

Bati se je bilo pa končno še, da ne bi deželni šolski svet v Gradci, ki ima otvoritev otroških vrtcev dovoljevati, cele reči ad calendas graecas zavlekel. Vsaj se še dobro spominjamo, da je takrat, ko se je privatna slovenska dekliška šola, ki jo vzdržuje katoliško podporno društvo, snovala, ravno ta deželni šolski svet vedel to zadevo čez 3 leta zavleči! Da se temu že naprej pride v okom, treba je uganiti vse, kaj da deželni šolski svet v tej zadevi misli zahtevati. Treba je bilo opet iti v Gradec k dotičnim gospodom; in šel je jedenkrat predsednik naše podružnice, potem pa opet državni in deželni poslanec g. M. Vošnjak.

Post tot dicimina rerum dobili smo sedaj pogojno dovoljenje za otvoritev šolskega vrtca. Podružnični odbor preskrbel je za naš vrtec take klopi, kakoršne imajo v nemških vrtcih v Gradci in v Celji, češ, kar je za te prav, bo za naš vrtec tudi dobro! Pa vender ni popolnem dobro kalkuliral. Kajti našelo se je, da klopi neso za naš vrtec popolnem dobre, da ne ustrezajo najnovejšim načelom šolske higijeje. Treba torej klopi popraviti in od te poprave odvisno je dovoljenje, da se vrtec otvori; kakor hitro se skaže, da so pomanjkljivosti pri klopih odpravljene, sme se vrtec odpreti. Odbor podružničin je torej potrebno takoj ukrenil, da se klopi korenito popravijo, tako da se sedaj odpre vrtec lahko vsak dan. Hvaležni pa moramo biti za skrb, ki jo imajo gospodje za slovenske otroke; kajti kakor vidimo, klopi, ki jih rabijo v nemških vrtcih, ki so za nemške otroke dobre, neso dobre za slovenske otroke; nego se za te mora vse kaj boljšega ukreniti, in — se je ukrenilo.

Mi torej srčno radostjo objavljamo slovenskemu občinstvu naš uspeh ter vabimo slovenske obitelji Celjske, da pošiljajo svoje otroke v ta zavod, ki se te dni, najdalje do 15. t. m. otvori. Po goje za vsprejem otrok, izve vsak pri načelnistvu podružnice Celjske družbe sv. Cirila in Metoda (dr.

pogled zopet na Maribor, tedaj še le zapazite, da je onostran Drave, na desnem njenem bregu v največji dobi vzraslo novo mesto, takimenovani novi Maribor ali „Jožefovo mesto“. Kjer se je namreč pred petindvajsetimi leti še prostiralo žitorodno polje, vzgradilo je vodstvo južne železnice kolodvor koroške železniške panoge s prostranimi tovarnami in delavnicami. Ob njih so razvrščena mnogoštevilna poslopja uradniških in delavskih stanovanj, takozvani „Mexiko“ in „Zigeunerhöf“. Tem železniškim zgradbam se je pridružila še množica zasebnih hiš, opredeljenih v razne ulične skupine. To čez noč iz tal vzraslo mesto je zakrilo impozantno poslopje nekdanje kadetne šole, stoječe tam zadaj v okviru širnega obzidja. Ta prekrasna palača, vzgrajena prvotno z vsemi modernimi ugodnostmi za zgolj grofe in barone, degradovana je zdaj v preprosto vojašnico. Omenjeno Jožefovo mesto spaja zdaj s starim Mariborom nedavne čez Dravo postavljena brv, katere so se svoje dni Mariborski Abderitje istotako branili, kakor Slovenjebistričani ali Vrhničani železnice...

Starí, prvotni predel Mariborskega mesta sicer

ni dosti spremenil mračnega svojega obraza. Vendar se mu pozna, da je tudi po tesnih njegovih ulicah in zakotjih zavel moderni stavbinski duh. Ondi pred gledališčem, kjer je leta 1860. še rasla trava, stoji zdaj ponosni kazino. Temu nasproti postavila je občinska hranilnica letos monumentalno svojo palačo, v kateri se ima umestiti ob jednem dekliško učilišče. In dočim se je marsikatera privatna hiša preoblekla v modernejšo, ukusnejšo opravo, odprlo je mestno svetovalstvo na nekdanjem „mestnem grabnu“ kar cele ulice, katere namerava vezati z onostranskim bregom, z Magdalenskim predmestjem, z novim mostom, kateri je zdaj seveda še le — na papirji...

In tako se Maribor spreminja in lepša, zlasti od leta 1859. naprej, ko se je vanj prenesel sedež labodske vladikovine. Ta znameniti preobrat na cerkvenem polji dal je tudi povod temeljitemu obnovenju in umetniškemu okrašenju vseh Mariborskih cerkv. In tem sta se v novejšem času pridružili dve novi cerkvi: protestantska in pa cerkev, katera se je baš letos dovršila na vrtu šolskih sester v koroškem predmestju. Ravnokar so prezidali

in obnovili tudi stolno cerkev ter jej podali zopet prvotni gotski značaj. Posebnih umetniških znamenitosti pač ne dobite po Mariborskih cerkvah. Prijatelje slikarstva opozarjam le na nekatere slike v semeniški cerkvi sv. Alojzija, zlasti na glavno oltarno sliko, na kateri je Graški slikar Tonner predočil sv. Alojzija kot pokrovitelja učeče se mladine. In v kapeli zunaj na Magdalenskem pokopališču nahaja se lepa Madona od Dunajskega slikarja Kupelwieserja, katero je bil naročil grof Brandis. Z narodnega stališča zanimljiv je nagrobni obelisk na Tomšičevi gomili na starem Mariborskem pokopališču in pa Slomščekov spomenik v stolni cerkvi, katerega Mariborski Germani kaj pisano gledajo...

Da je Maribor moderno mesto, o tem priča novo centralno pokopališče, katerega so mestni očetje Mariborski, v svojem tekmovalju z Gradcem in Dunajem, za velik denar nakupili daleč zunaj mesta, na samotnem polji doli za Pobrežjem. Sploh vlada v mestni hiši Mariborski jako čelaren velenemški duh.

O narodnih razmerah Mariborskih Slovencev imel bi Vam povedati, ali je prežalostno! Mariborska Čitalnica, ki je nekoč bila ognjišče iskrenega

Vrečko, drd. Ivan Dečko, Maks Vršec) ter se naj oglašajo pri njem, zaradi upisanja. V ostalem opozarjamo pa na polo podružničnega načelnikstva, ki bo v tej zadevi mej narodnimi Celjskimi obitelji krožila.

S Koroškega 11. decembra. (Uljudna prošnja!) — Vsled mnogoletnega prizadevanja nekaterih slovenskih rodoljubov posrečilo se je v Št. Jakobu v Rožni dolini na Koroškem ustanoviti narodno požarno brambo, katera si je mimo svojega pravega namena zapisala na svojo zastavo tudi gojitev slovenskega petja.

Vsakemu izobraženemu Slovincu je znano, kako neusmiljeno vihti kruti Nemec meč svoj nad ubogo slovensko rajo po Koroškem. — Vse nade na boljšo bodočnost ginile so že skoro, vendar pa so zasvetila v zadnjem času znamenja, katera nam pričajo, da se tudi koroški Slovenci začnejo gibati in polagoma zavedati svoje narodnosti. — A Slovenci po Koroškem so siromaki in trpini, po nasprotnikih naših izsesani do gole kosti ter jim zato rej ni mogoče v denarnem oziru mnogo kaj storiti.

S toliko večjim veseljem moramo tedaj Slovenci to zavest in gibanje koroških Slovencev pozdravljati in kdor more, naj na ta ali drug način kaj stori, da se ubogemu narodu, koroškemu pomore do blagostanja in samozvesti.

Najuljudneje prosimo torej vse slovenske rodoljube, slavna pevska društva, „Sokole“ in „Čitalnice“, naj blagovoljno podpirajo najmlajše to društvo bodisi z denarji (za nakup harmonija) ali s pesmimi in notami ter mu na ta način pomorejo do zaželenega cilja. Mej priprto slovenski narod na Koroškem krepiti in širiti zavest, to bodi naša naloga, naša dolžnost, ako hočemo, da se navdušuje za naše najdražje svetinje ter se more vzdržati trdnega na svojej zemlji v kljub besnim in ljutim nemškimi navalom. — Iz njega vzrastla bode pa potem tudi slovenska inteligenca, katere sedaj v Koroški zelo pogrešamo.

Darovi blagovolijo naj se pošiljajo odboru prvega slovenskega pevskega društva narodne požarne brambe v Št. Jakobu v Rožni dolini na Koroškem. — Na zdravje!

* Slovoški listi uljudno so prošeni, da izvolijo to prošnjo ponoviti.

Domače stvari.

— (V denašnji seji deželnega zbora) rešila se je dolga vrsta računskih sklepov deželnih zakladov. Podpore za šolske zgradbe so se dovolite občinam: Tomišelj 500 gld., Borovnica 300, Spodnja Idrija 300, Babino polje 500, Sv. Gora 400, Ribno 500, Domžale 500, Svetli potok 100, Šent Jurij pri Kranji 300, Hrušica 100, Doblje 200, Petrova vas 200, Vrh 100, Veliki Gaber 400, Prežganje 300, Doberniče 100, Tržiše 100, Strekljavec 200, Cerknica 300, Griblje 200, Božakovo 100, Stari trg pri Poljanah 200, Trzin 100, Kropa 100 gld. Vкупaj 6100 gld. — Prihodnja seja je v petek.

— (Dnevni red javni seji Ljubljanskega mestnega odbora) v torek 14. dan decembra 1886 leta ob 6. uri zvečer v mestni dvorani: I. Naznanila prvosedstva. II. Vis. c. kr. deželnega prvosedstva naznanilo z 8. t. m. št. 4200,

rodoljubja, začela je v novejšem času zopet hirati. In kako bi ne! Ta zahaja v kazino, oni se udeležuje shodov „Bauernvereina“; temu je uzor — vinograd, drugi se zabava z „lovom“ — vsak ima kak izgovor, kakor povabljeni tistega svetopisemskega gostoljuba.

To so Vam Celjski Slovenci drugi dečki! Ti so Vam složni in jedini kakor vojaki v taboru! In boste videli, danes ali jutri imeli bodejo i oni svoj „Narodni dom“.

Kar se pa dostaje Celja in nemških njegovih prebivalcev, uveril sem se zopet pri tem po slednjem svojem pohodu, da to ljubeznivo mestece s toli divno okolico ni vredno, da bivajo v njem ljudje take izobraženosti, kakeršna se razodeva iz njihovega glasila, vzgledne „Vahtarice!“

Kateri nemčurji so bolj arogantni in zlobni, da li Ptujski, Mariborski ali Celjski, tega Vam ne vem povedati. V enem pa so si slični drug drugemu in sicer v svojem besnenji zoper Slovence in pa v tem, da imajo vsi jednake spomenike, jednega ter istega kroja in kova, katere so postavili tako, da so vsi trije vkup obrnjeni...

V Ljubljani, 10. decembra 1886.

Prostoslav Kretanov.

da je Nj. ces. in kr. Veličastvo najmilostneje potrdilo kranjskega deželnega zbora zakonski načrt o poročstvu mestne občine Ljubljanske za mestno hranilnico in da je v § 5 načrta hranilničnih pravil porabo upravnega dobička omejiti na občekorisne in blagotvorne svrhe mestne občine Ljubljanske same (ne tudi dežele Kranjske). II. Policijskega odseka poročila: a) o mestnega magistrata nasvetu, da je prepovedati zakotne živinske sejme in to prepoved vsprejeti v tržni red živinskim sejmom v Ljubljani; b) o novem fihakarskem redu in tarifu za Ljubljansko mesto. — Tajna seja.

— (Mestni statut Ljubljanski), kakor čujemo še ni potrjen, temveč vrne se najbrže še v tekočem zasedanju deželnemu zboru, da par točk prenaredi.

— (Drobne vesti.) Mej sv. Petrom in Vranskim napali so dne 8. t. m. lopovi pošto in odnesli zaboj, v katerem je bilo za 25 gld. perila. Zločinca zasleduje žandarmerija. Ta dogodek je zopet dokaz, da bi bila v Braslovcah žandarmerijska postaja nujno potrebna. — G. Weigel, uradnik na tukajšnjem južnem kolodvoru, o čegar nespodobnem obnašanju v Borovnici smo nedavno poročali, premeščen je bil nagloma iz Ljubljane v Trst. — Državna železnica bode po novem letu ceno za tour in retour liste zvišala. — Umrl je pretekli petek g. Julij Larisch, bivši posestnik pivovarne v Laškem trgu.

— (Gosp. Fran Kalister) veleposestnik v Trstu, podaril je delavskemu podpornemu društvu v Trstu 100 gld.

— (Gosp. Anton Rozina), avskultant v Rudolfovem, napravil je dne 11. t. m. v Gradci sodniški izpit s prav dobrim uspehom.

— (Zabavni večer pisateljskega društva) v soboto se je spet prav dobro obnesel. Predsedoval je g. E. Lah, čital pa je gosp. prof. Orožen zanimivo razpravo „S čim in na čem so pisali narodi.“ Gosp. dr. Krisper rešil je z jako dobrim humorjem dano mu nalogo zabavati društvo. G. Hribar spominjal se je nedavno umrlega dalmatinskega rodoljuba, Špiro Tomića v Spletu in povedal več epizod iz življenja originalnega moža. Pevci so se, kakor navadno skazali in društvo razveseljevali z ubranim petjem. Prihodnjo soboto bode predsedoval g. prof. Orožen, čital pa g. Anton Svetek „Spomine na bosensko okupacijo.“

— (Nemška temeljitost.) Sobotna „Tagesspost“ opisuje zadnjo notranjsko volitev kot „Reichsrathswahl in Unterkrain“, vrh tega pa je izumila še „Bezirkshauptmann von Rakek“. Rakek je sicer lep in važen kraj, a doslej okrajnega glavarstva ondu vendar še ni bilo. „Tiskovna pomota!“ porekó pismouki pri „Deutsche Wacht“.

— (Važen deželni zakon.) Deželni zakonik za vojvodino Kranjsko, kos XV., ki je bil izdan in razposlan dne 8. decembra t. l. razglša važni deželni zakon z dne 13. junija 1882. l. o odkupu posestev se držečih novčanih in prirodninskih davščin za cerkve, župnije in njih organe, z dotičnim izvršitvenim predpisom vred. Ta zakon, ki ukazuje, da odslej duhovske bire ni več dajati naravnost duhovnikom samim, ampak da se mora v novcih plačevati pri c. kr. davčnih uradih, je viden spomenik zakonodavne nezmožnosti naših političnih nasprotnikov. Zadnji, po svoji večini iz Nemcev obstoječi deželni zbor kranjski je poslednje ure svoje porabil v to, da je brez temeljitega preudarka in brez vsestranskega uvaževanja v naši deželi obstoječih razmer samo na korist premožnejšim zemljiškim posestnikom v naglici zveržil ta zakon, s katerim je izdatno obremenil našega kmetovalca. Ves ta zakon gre na rovaš naših Nemcev; kajti vlada se v vso stvar ni prav nič utikala, in narodna stranka, ki je bila takrat v manjšini, je novemu zakonu ob odkupu bire v deželnem zboru glasno, toda brezuspešno ugovarjala. Zakon je bil sicer potrjen že l. 1882., toda izvršitveni predpis se mu je dodal še le z ukazom c. kr. deželnega predsednika za Kranjsko z dne 28. novembra 1886., št. 98 pr. Vidi se iz tega, da se vladi ni posebno mudilo izvršiti ta zakon. Kdor ta izvršitveni predpis, ki je pisan v uzorni, jedernati slovenščini, primerja z deželnim zakonom samim, zdelo se mu bode čudno, da se izvršitveni predpis kar nič ne ozira na slovenski tekst dotičnega zakona. In to moramo le odobravati, kajti slovenska beseda tega zakona je tako ne dostatna, površna in starikasta, da bode zakon tudi

v tem oziru na vse čase čudno osvetleval zakonodavno zmožnost in delavnost naših političnih nasprotnikov.

— (Iz Trsta) se nam piše: Gmotni uspeh svečanosti Tržaške podružnice sv. Cirila in Metoda dne 7. t. m. bil je precej ugoden, ker dohodkov je bilo 461 gld. 40 kr., stroškov 359 gld. 5 kr., prebitka torej 102 gld. 35 kr.

— (Odbor Narodne čitalnice Novo-meške) sklicuje v dan 18. decembra 1886. ob 1/2 8. uri zvečer svoj občni zbor, kateri se bode vršil v prostorih Narodnega doma. Vspored: 1. Poročilo tajnikovo. 2. Poročilo blagajnikovo. 3. Razni predlogi in razgovori. 4. Volitev dveh pregledovalcev računa. 5. Volitev novega odbora. — Dolenjsko pevsko društvo pa sklicuje svoj občni zbor v dan 17. decembra ob 1/2 8. uri zvečer, kateri se bode vršil na istem mestu in z istim vspešdom. Ker je posebno 5. točka vspešdoma pri obeh društvi posebne važnosti, pozivajo se gg. članovi, da se imenovanih občnih zborov prav mnogobrojno udeleže.

— (Iz predporotnega sodišča) Dne 9. decembra obsojen je bil pri prvi tajni obravnavi zaradi hudodelstva spolske posilnosti Janez Setnikar na 18 mesecev ječe, zaradi istega hudodelstva pri drugi tajni obravnavi Tone Potokar na 4 leta teške ječe. — Fran Hreščak iz Gabrč, zatožen je bil 10. t. m. hudodelstva soudeležbe ponarejanja kovanega denarja. Kupil je bil v družbi z dvema že na več let teške ječe obsojenima v Trstu nad sto komadov ponarejenega kovanega denarja in izdal kakih 9 goldinarjev, kar sam priznava. Z ozirom na to, da je bil zatoženec zapeljan in da je oženjen oče, nasvetoval je državni pravnik sam celo vrsto olajšajočih razlogov. Hreščak je bil obsojen na 13 mesecev teške ječe, poostrene vsaki mesec s postom. — Pri drugi obravnavi 10. t. m. zatožen je bil Fran Rihteršič, 23 letni kočarski sin iz Bukovščice, hudodelstva uboja. Dne 26. septembra t. l. sunil je na cesti v Selcah Fran Klemenčiča z nožem v trebuh, da je slednji vsled tega 3. oktobra umrl. Obsojen je bil na štiri leta teške ječe s postom vsak mesec. — 11. t. m. bil je zatožen 30letni ribič Anton Črne iz Kašlja, hudodelstva teške telesne poškodbe. 22. maja t. l. je v gostilni Janeza Plevnika z vratom steklenice po glavi udaril in mu oko teško poškodoval. Dasi zatoženi dejanja ni tajil, so porotniki s 6 proti 6 glasom zanikali njim stavljen vprašanje in Črne je bil zatožbe oproščen. — Pri drugi obravnavi 11. t. m. zatožen je bil Jarnej Tekavc, posestnika sin, 25 let star, hudodelstva uboja, ker je 12. avgusta v Hribu v gostilni sunil krčmarico Nežo Peterko z mesarskim nožem v trebuh, da je ta vsled poškodbe 3. septembra umrla. Obsojen je bil na pet let teške ječe, vsaki mesec post in vsako leto na dan dejanja tamnico.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Berolin 12. decembra. Ob 3. uri popoldne prijeli so pred cesarsko palačo človeka, ki je vrgel kamen v okno na voglu palače.

Sofija 12. decembra. Tukaj zaostali tajnik ruske agencije dobil povelje, naj se pripravi na odhod. Na zahtevo nemškega generalnega konzula odposlala je bolgarska banka v Berlin onih 700.000 frankov, katere je bila ruska agencija pri njej uložila.

Berolin 13. decembra. Zločinec, ki je včeraj v cesarski palači okno razbil in je radi tega zaprt, je 31 letni ključarski pomočnik Bönice iz Salzfurtha (okrožje Bitterfeld), jako zanemarjen človek, brez dela in stanovanja. Iz Magdeburga pripotoval je semkaj, da bi s svojim zločinom na cesarsko palačo pozornost na-se obrnil. Cesar je bil v stranski sobi in se je takoj potem prikazal pri oknu, navdušeno pozdravljen.

Zahvala.

Povodom moje izvolitve za državnega poslanca došlo mi je veliko število čestitek in bi rad na vsako posebej odgovoril. Ker pa mi to ni lahko mogoče, prosim mojo zahvalo blagovoljno tem potom vsprejeti.

V Ljubljani 12. decembra 1886.

Dr. Andrej Ferjančič.

Kdor se boji mrtvonda

ali katerega je že zadela, ali pa boleha na navalu krvi, omotici, udotrupi, ali ne more spati ter ima bolne živce, naj si naroči knjižuro „Ueber Schlagfluss-Vorbeugung und Heilung“, 5. izdaja, ki se zastonej in franko dobi od pisatelja bivšega deželno-brambovskega batalijonskega zdravnika Rom. Weissmann-a v Vilshofen-u, Bavarsko. (38—23)

Loterijske srečke 11. decembra.
Na Dunaji: 63, 38, 69, 42, 76.
V Gradci: 48, 26, 21, 32, 60.

Tržne cene v Ljubljani dne 11. decembra t. l.

	gl. kr.		gl. kr.
Pšenica, hktl.	6.82	Špeh povenjen, kgr.	68
Rež,	4.71	Surovo maslo,	90
Ječmen,	4.06	Jajce, jedno,	3
Oves,	2.76	Mleko, liter,	9
Ajda,	3.74	Goveje meso, kgr.	64
Proso,	4.55	Telečje	54
Koruz,	5.04	Svinjsko	54
Krompir,	2.94	Kostrunovo	30
Leča,	10	Pišanec	40
Grah,	9	Golob	16
Fižol,	10	Sen,	31
Maslo,	1	Slama,	2.55
Mast,	64	Drva trda, 4 metr.	6.40
Špeh trišen,	56	mehka,	4.10

Meteorološko poročilo.

Dan	Cas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm.
11. dec.	7. zjutraj	731.65 mm.	-0.6° C	sl. sev.	obl.	
	2. pop.	734.55 mm.	0.0° C	sl. svz.	obl.	0.00 mm.
	9. zvečer	737.55 mm.	-2.2° C	sl. svz.	obl.	
12. dec.	7. zjutraj	734.28 mm.	-3.6° C	sl. sev.	obl.	4.20 mm.
	2. pop.	731.67 mm.	0.8° C	brezv.	obl.	
	9. zvečer	729.61 mm.	2.4° C	brezv.	dež.	dežja.

Srednja temperatura — 0.9° in — 0.1°, za 0.3° pod in 0.7° nad normalom.

Dunajska borza

dne 13. decembra t. l.

(Izvirno telegrafsko poročilo.)

Papirna renta	83 gld. 55	kr.
Srebrna renta	83	95
Zlata renta	114	—
5% marčna renta	100	90
Akcije narodne banke	883	—
Kreditne akcije	297	50
London	126	05
Srebro	9	95
Napol.	5	95
C. kr. cekini	81	80
Nemške marke	131	75
4% državne srečke iz l. 1854	100 gld.	168
Državne srečke iz l. 1864	100 gld.	168
Ogrska zlata renta 4%	105	—
Ogrska papirna renta 5%	95	45
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	105	50
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	118
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	124	25
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	99	75
Prior. oblig. Ferdinandove sev. žele. ce	100	75
Kreditne srečke	100	179
Rudolfove srečke	10	19
Akcije anglo-avstr. banke	120	115
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	220	25

V našem založništvu je izšla in se dobiva po vseh knjigotračnicah knjiga:

Odkritje Amerike.

Prevel

H. Majar.

Trije deli, 436 strani, 8°. Vsi trije svezki v platno skupe vezani 1 gld. 60 kr., po pošti 10 kr. več; posamični svezki pa po 60 kr., oziroma po pošti 65 kr.

Ta knjiga je lep dar slovenski mladini. Vsa prijatelji naše mladine in književnosti naše bode zadovoljili hvalam francoskemu patru Hrizogonu Majarju, da je lepo knjigo Campesove priredil slovenski mladini.

Ig. pl. Kleinmayr & Fed. Bamberg

knjigotračnica

v Ljubljani na Kongresnem trgu.

Zahvala.

Ze mej boleznijo našega presrečno ljubljene brata in svaka

AVGUSTA DIMITZ-A,

c. kr. finančnega nadsvetnika in finančnega ravnatelja,

so od več strani dohajali dokazi sočutja, in ko se je tako naglo spolnilo, kar je bilo sklenjeno v božjem nezapodljivem sklepu — dajalo je splošno sočutje, ki se nam je skazovalo na mnogi nepozabljivi način, toliko tolažbo, da čuti naše srce potrebo, izraziti za to najiskrenejšo zahvalo, kakor tudi za mnogobrojno spremstvo k poslednjemu počitku in za darovane lepe vence v svojem imenu in v imenu drugih svojcev pokojnika.

V Ljubljani, dne 11. decembra 1886.

Ludovik Dimitz, Ana Suppan roj. Dimitz, dr. Josip Suppan. (922)

Phaeton z dvema sedežema,

za jednega ali tudi dva konja, dobro ohranjen, skoro nov),
proda se po ceni
pri Ivanu Kosar-j, gostilničarji „zur Stadt München“, na Sv. Jakoba trgu. (915—2)

Razglas.

Občina Ajdovščina razpisuje službo občinskega zdravnika s 1. januarjem 1887.

S to službo spojena je letna plača 300 gld. iz občinske blagajnice, prosto stanovanje v občinski hiši, potem za ogledovanje živine v mesnicah 100 gld. K temu doda tukajšnja predilnica in barvarnica na leto 200 gld., delavsko društvo 100 gld., ostaja mu tudi dohodek za cepljenje koz in sodnijska preiskavanja.

Zdravnikova služba daje lep dohodek, ker se v bližini občine nahajajo umetni mlini, žage, fužine itd., katerih delavci se jedino le občinskega zdravnika poslužujejo.

V ajdovskem okraji, kateri broji do 15.000 duš in v katerem se drugi zdravnik ne nahaja, sme se zdravnik na dobre zasebne zasluzke zanašati.

Prosilci za to službo morajo dokazati, da so zdravniki vsega zdravilstva in da so zmožni slovenskega ali vsaj jednega slovanskega jezika, naj položijo njih dokumentovane prošnje do 20. decembra t. l. podpisane mu županstvu, kjer pozvedo tudi druge okoliščine. (920—1)

Županstvo v Ajdovščini,
dne 11. decembra 1886.

Br. 2855.

(916—2)

Razpis natječaja.

Na temelju odluke občinsk. zastupstva od dne 28. oktobra 1886, razpisuje se ovim natječaj na mesto liečnika mestne občine Kastov (Istra).

Plača je 800 forintih (osamsto) godišnjih i povrh toga paušal za konja u iznosu od for. 200 (dve sto) godišnjih, uz uvjet, da je liečnik dužan rabiti konja samo u prešnih slučajih, i kad bi radi oddaljenosti potrebno bilo. Imati će i svoj liečniški ormer.

Obvezatna taksa za pohod bolestnika ustanovljena je na 1 for. 40 novč.

Molitelji moraju dokazati austrijsko državljanstvo; pravo obavljanja liečničke prakse.

Služba ima se nastupiti u prvoj polovici febrara 1887.

Ostali uvjeti ustanovljuju se posebnim službovnim ugovorom.

Glavarstvo občine Kastov (u Istri),
9. decembra 1886.

Munić v. r.

Kri čistilne kroglice

so se vselej sijajno osvedočile pri zabasanji človeškega telesa, glavobolu, navalu krvi, otrpnenih uht, skazenem želodeci, pomankanju slasti do jedi, jetrnih in obilnih boleznih, in presegajo v svojem učinku vsa druga v reklamah toliko proslavljena sredstva. Ker to zdravilo izdeluje lekarna sama, velja jedna skatlja samo 21 kr., jeden zavoj s 6 skatljami 1 gld. 5 kr. — Manj kot jeden zavoj se s pošto ne razpošilja. — Prodaja (748—5)

„LEKARNA TRNKOCZY“

zraven rotovka v Ljubljani.

— Razpošilja se vsak dan po pošti. —

Tuči!
12. decembra.
Pri stezn: Fuhrman z Dunaja.
Stampf iz Prage. — Frank iz Gradca.
Polak z Dunaja. — Freund iz Bratimova.
Schlesinger z Dunaja.
Mark iz Rudolfova. — Waldeck iz Celovca.
Pri železn: Moor z Dunaja.
Mazgon iz Siska. — Peterka z Dunaja.
Steer iz Trsta. — Bachmann z Dunaja.
Baron Bath iz Ljubljane.
Zabranka z Dunaja.

VIZITNICE
v elegantnej obliki priporoča po ceni
„Narodna Tiskarna“
v Ljubljani.

Zrebanje že o Božiči.

Kinscem SREČKE a 1 gld. 11 srečk 10 gld. 11 samo 10 gld.

Glavni dobitek v gotovini

gld. 50.000 gld.

10.000 gld., 5000 gld. z odteg. 20% || 4788 denarnih dobitkov.

Kinscem-srečke dobivajo se v loterijskem bureau ogerskega Jockey-kluba:

Budimpešta, Waitznergasse 6. (787—31)

S lavnemu občinstvu in svojim častitim naročnikom naznanjam s tem, da se v sprejemajo vsa naročila strgarske stroke od slej naprej v Trubarjevih ulicah št. 1. kjer se tudi izvršujejo vsa popraviljanja v to stroko spadajoča, in se priporočam še nadalje za mnogobrojni obisk. (921)

Karol Vidmar, strgarski mojster.

Št. 19.013.

(846—3)

Razglas

mladeničem, vojaščini podvrženim.

Radi prihodnjega rednega vojaškega nabora se javno naznanja:

1. Vsak tu bivajočih domačih in vnanjih mladeničev, rojenih v letih 1867, 1866, 1865, 1864, mora se oglasiti meseca decembra 1886. leta pri mestnem magistratu.

Kdor se ne oglasi, bode, ko bi se ne mogel opravičiti, kaznovan v zmislu §. 42 vojnškega zakona, z denarno globo do 100 goldinarjev, oziroma z zaporom do 20 dnij.

2. Mladeniči, ki neso v Ljubljano pristojni, se morajo izkazati pri upisanju z domovinskim listom ali pa z drugimi pismi, iz katerih se dá povzeti domovna občina.

3. Začasno odsotne ali pa bolne mladeniče smejo oglasiti stariši, varuhi ali drugi pooblaščenici.

4. Oni ki mislijo prositi začasnega oproščenja od vojaščine, morajo pri upisovanju izročiti rodbinske listine in druga potrebna pisma.

5. Dolžnosti oglasa se ne dá ogniti z izgovorom, da se za te dolžnosti ni vedelo.

Mestni magistrat Ljubljanski,

dne 12. novembra 1886.

CACAO
in
ČOKOLADA
VICTOR
SCHMIDT & SÖHNE

ki sta pri prvi Dunajski razstavi kuhinjske umetnosti bili odlikovani z najvišjo odliko, častnim diplomom, sta pristni samo, če imata našo uradno registrovano varstveno znamko in firmo. (856—15)

Dobiva se pri vseh boljših trgovcih in prodajalcih delikates, v Ljubljani pri g. Petru Lassnik-u.

Razpošilja se v provincije proti poštnemu povzetju.

VICTOR SCHMIDT & SÖHNE,

c. kr. dež. opr. tovarnarji. Tovarna in centr. razpošiljalnica Dunaj, IV., Allegasse Nr. 48 (poleg juž. kolodvora)